ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἱδρυτής: ΧΑΡ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1093)38
Ἰδιοκτησία καὶ Διεύθυνσις Τυπογραφείων
ΓΙΩΤΑ Κ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΥΤΣΟΥ, Γεροκωστοπούλου 50, Πάτραι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχ. 540
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: » δολλ. 45

Κοινωνικά

ΓΑΜΟΙ

Εἰς τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους των, ΧΡΗΣΤΟΝ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΝ, ἀ' πλοίαρχον ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ καὶ δίδα ΜΑΙΡΗΝ ΑΓΓ. ΚΟΥΜΑΝΙΟΤΗ, εὔχομαι βίον εὐτυχῆ.
Dr Dick

Ἵνα τι τοῦτον αἰσθητικῆς ΚΟΥΛΑΣ ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ, αἰσθητικοῦ, διπλωμ. σχολῶν Παρισίων. Πολυκατοικία Γκολφινοπούλου (Γούναρη—Κανακάρη) ἀπέναντι ΟΤΕ, 4ος ὄροφος. Νέον τηλέφωνον 52—12.

***

ΒΑΣ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ὀδοντίατρος, Κορίνθου 226, τηλέφ. 40—38. Δέχεται 9—12 π. μ. καὶ 4—7 μ. μ.

Τηλέφωνα Ἐπειγούσης Ἀνάγκης

* Πυροσβεστεῖον	25—61
»	25—62
* Α' Βοήθειαι	44—44
»	23—86
* Γ. Νοσοκομεῖον	26—98
* Ἀστυν. Ἀσις	28—35
* Γεν. Ἀσφάλεια	28—80
* «Γλαῦκος» βλάβαι	25—22

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΑΙΓΛΗ. Σήμερον 4—12 «Στάσου, κύτα, γέλα» κατάλληλον.

ΑΣΤΥ. Σήμερον 4.15—12.15 «Ἡ μυστικὴ στρατιὰ τοῦ Φὸν Κανάρη».

ΑΤΤΙΚΟΝ. Σήμερον 4.30—12.30 «Ἡ Μεγάλη Ὀλυμπιάς» κατάλληλον.

ΕΛΙΤ. Σήμερον 4—12 «Τὸ μεγαλύτερον θέαμα τοῦ κόσμου» κατάλληλον.

ΙΝΤΕΑΛ. Σήμερον 4.15—12.15 «Χειμερινὲς διακοπὲς» ἀκατάλληλον.

ΠΑΛΛΑΣ. Σήμερον 4—12 «Ὁ Εἰρηνικὸς στὶς φλόγες» καὶ «Ἔμποροι τοῦ θανάτου».

ΡΕΞ. Σήμερον 4.15—12.15 «Ὁ ἥλιος λάμπει γιὰ ὅλους» ἀκατάλληλον.

ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟΝ

Γεννήσεις: Ἄρρενα: Γεωργ. Γιαννιώτη, Ἰω. Γκολφινοπούλου, Νεοκλ. Σπυροπούλου. Θήλεα: Παρ. Νικολοπούλου, Σάβ. Στόλα, Γεωργ. Κούρτη.

Θάνατοι: Γεώργ. Κουλουμπῆς 56 ἐτῶν, Καν. Βασιλόπουλος 70.

Γάμοι: Γεώργ. Βέλλιος καὶ Μαρία Βγενοπούλου ἐκ Πατρῶν. Ἀνδρ. Κόλιας ἐκ Βασιλικοῦ—Γιαννοόλα Ἀργύρη ἐκ Νεράγκαθου Πατρῶν. Ἀνδρ. Κουραχάνης ἐξ Ἀγ. Βαρβάρας Τριταίας—Καλλιόπη Λαζάρου ἐκ Σκούρα Τριταίας. Παν. Σωτηρόπουλος καὶ Ἰωάννα Καμμένου ἐκ Πατρῶν. Στ. Νησίδης ἐκ Πατρῶν—Μαρία Φερεδίνου ἐκ Πειραιῶς. Σπυρ. Ἀσπιώτης καὶ Εὐαγγελία Παπουτσάκη ἐκ Πατρῶν. Χαρ. Γιαννάκης ἐκ Κεφαλληνίας—Αἰκατερίνη Χασαποπούλου ἐκ Δραγάνου Δύμης. Δημ. Γκέκας ἐκ Πατρῶν—Εὐγενία Ἀραβαντινοῦ ἐκ Ληξουρίου. Νικ. Καζίκης καὶ Διονυσία Ματσιούλα ἐκ Πατρῶν. Βασ. Διαμαντόπουλος ἐξ Ἄνω Ἀχαΐας—Νικολίτσα Φιλτισένιου ἐκ Πατρῶν.

ΠΑΛΛΑΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ 4-12

2 ΕΡΓΑ 2

1ον

Ο ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ

2ον

ΕΡΩΤΑΣ ΚΑΙ ΑΙΜΑ
ΠΙΣΤΟΛΙ ΚΑΙ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΤΙΛΝΤΑ ΤΑΜΑΡ

ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Κ. Ν. ΠΑΝΤΑΖΗ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ—ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'
ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ
ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΔΑΠΕΔΩΝ
ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ ΔΑΠΕΔΩΝ (Λινόλεουμ)
ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ ΔΑΠΕΔΩΝ (Στράγγουλα)
Εἰς πλουσιωτάτην συλλογὴν Σχεδίων.

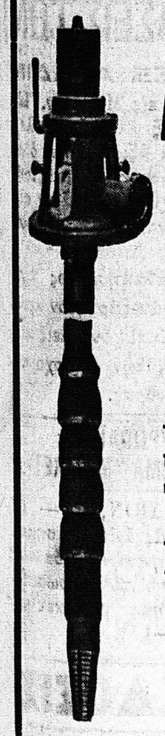

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΑΠΟΣΤ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΤΡΙΩΝ ΝΑΥΑΡΧΩΝ 80 - ΤΗΛ. 42-86
ΠΑΤΡΑΙ
ΠΟΜΟΝΕΣ

Ἀνεγνωρισμένες διὰ τὴν ποιότητα, ἀνωτερότητα, μεγάλης ἀποδόσεως, ἀντοχῆς καὶ μικρᾶς ὑποδυνάμεως.
Μὲ τὴν τελειοτέραν ἐξέλιξιν τῆς τεχνικῆς, διὰ τὴν ἐγγύησίν της καὶ τὴν καλὴν λειτουργίαν, ἑτοιμοπαράδοτες καὶ ἐπὶ παραγγελίᾳ τῶν 2)12 ἕως 6 ἰντζῶν.
ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΑΣΤΥ Σήμερον 4.15—12.15
Η ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑ ΣΤΗ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΚΟΡΥΦΩΣΙ ΤΗΣ!
ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΦΙΛΜ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΩΣ ΤΩΡΑ!
Η ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΟΡΩΝ ΤΗΣ ΙΝΤΕΛΛΙΤΖΕΝΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΛΥΚΟΥΣ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ.
Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΦΟΝ ΚΑΝΑΡΗ
ΚΟΙΝΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΙ ΚΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ.
ΣΚΛΗΡΟΙ..... ΑΜΕΙΛΙΚΤΟΙ..... ΑΔΥΣΩΠΗΤΟΙ!
ΧΑΝΣ ΓΙΕΓΚΕΡ — ΒΟΛΦΓΚΑΝΓΚ ΡΑΪΧΜΑΝ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΖΟΛΩΤΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος

ψωσις τῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ εἰς τὰς ἐλευθέρας ἀγοράς, ἀντανακλῶσα τὴν ἔντασιν τῆς δυσπιστίας πρὸς τὸ δολλάριον εἰς τοὺς διεθνεῖς κερδοσκοπικοὺς κύκλους.

Καὶ ἡ μὲν ὑψωτικὴ τάσις, ἡ ὁποία εἶχεν ἤδη ἀρχίσει ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου, ἀνεκόπη μετὰ βραχὺ χρονικὸν διάστημα—κατόπιν τῆς παρεμβάσεως εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ χρυσοῦ τῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν καὶ ἰδίως τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας ἐνισχυομένης καταλλήλως ἀπὸ τὰς ἀμερικανικὰς νομισματικὰς ἀρχὰς—καὶ ἡ τιμὴ τοῦ χρυσοῦ ἐπανῆλθεν εἰς ἐπίπεδα ὀλίγον ἀπέχοντα τῆς ἐπισήμου ἰσοτιμίας χρυσοῦ—δολλαρίου. Τὸ πρόβλημα ὅμως τῆς ἰσορροπίας τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, ἡ ὕπαρξις τοῦ ὁποίου προσέφερε τὴν βάσιν διὰ τὴν εἰς βάρος τοῦ δολλαρίου κερδοσκοπίαν, δὲν ἔπαυσε νὰ ὑφίσταται καὶ ἡ ἀντιμετώπισις αὐτοῦ προσδιορίζει τὰς κατευθύνσεις τῆς ἀμερικανικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς.

Ἐκ τῶν προσωρινῶν στοιχείων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους προκύπτει ὅτι τὸ σύνολον τῶν ἐξ ἑλληνικῶν πηγῶν δημοσίων ἐσόδων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐσόδων ἐξ ἐπενδύσεων καὶ κυκλοφορίας κερμάτων, ἀνῆλθεν εἰς 15.722 ἑκατ. δραχμῶν κατὰ τὴν διάρκειαν χρήσεως 1960, ἔναντι 14.722 ἑκατ. δραχ. τῆς χρήσεως τοῦ 1959. Ἀντιστοίχως αἱ δαπάναι τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ 1960 διὰ τρεχούσας ἀνάγκας (ἄνευ δαπανῶν δι' ἔργα ὑποδομῆς ΝΑΤΟ τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται δι' ἀντιστοίχων εἰσφορῶν τῶν κρατῶν μελῶν τοῦ ἐν λόγῳ Ὀργανισμοῦ) καὶ διὰ δημοσίας ἐπενδύσεις ἀνῆλθον εἰς 18.353 ἑκατ. δραχ., ἔναντι 17.033 ἑκατ. δραχ. τῆς χρήσεως 1959.

Οὕτω τὸ πρὸ βοηθείας καὶ δανεισμοῦ ἄνοιγμα τοῦ προϋπολογισμοῦ ηὐξήθη κατὰ 320 ἑκατομ. δρχ., ἤτοι ἀπὸ 2.311 ἑκ. κατὰ τὴν χρῆσιν 1959 ἀνῆλθεν εἰς 2.631 ἑκατ. κατὰ τὴν χρῆσιν 1960. Ἡ διεύρυνσις αὕτη τοῦ ἀνοίγματος τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ ὀφείλεται εἰς τὴν αὔξησιν τῶν δαπανῶν τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων κατὰ 714 ἑκατ. δραχ., ἡ ὁποία ἀντεσταθμίσθη ἐν μέρει μόνον ἐκ τοῦ κατὰ 291 ἑκατ. δραχ., μεγαλυτέρου πλεονάσματος τοῦ τρέχοντος προϋπολογισμοῦ—πρὸ οἱασδήποτε εἰσπράξεως ἐκ βοηθείας καὶ ἐσωτερικοῦ δανεισμοῦ—καὶ τῆς κατὰ 103 ἑκατ. δραχ. αὐξήσεως τῶν ἐσόδων ἐξ ἐπενδύσεων.

Τὸ ἀνωτέρω ἄνοιγμα τῆς χρήσεως 1960 ἐκαλύφθη κατὰ 738 ἑκατ. δραχ. διὰ κεφαλαίων τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως καὶ δανείου τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως, κατὰ 73 ἑκατ. δραχ. ἐκ δανείου τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ταμείου Δανείων Ἀναπτύξεως, κατὰ 53 ἑκατ. δραχ. ἐκ λοιπῶν πηγῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ κατὰ τὸ ὑπόλοιπον δι' ἐσωτερικοῦ δανείου.

Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ 1959, κατὰ τὸ 1960 ἡ αὔξησις τῶν ἐξ ἑλληνικῶν πηγῶν ἐσόδων τοῦ τρέχοντος προϋπολογισμοῦ ὑπῆρξε ταχυτέρα τῆς αὐξήσεως τῶν δαπανῶν αὐτοῦ. Κατὰ τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους, συνυπολογιζομένων εἰσπράξεων 13 ἑκατ. δραχ. τὸ 1960 καὶ 155 ἑκατ. δρχ. τὸ 1959 ἐξ ἐσωτερικοῦ δανεισμοῦ καὶ βοηθείας δι' εἰδικὰς δαπάνας τοῦ τρέχοντος προϋπολογισμοῦ, ἡ συμβολὴ τούτου εἰς τὴν χρηματοδότησιν τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων ἀνέρχεται εἰς 962 ἑκατ. δραχ. τὸ 1960 ἔναντι 813 ἑκατ. δραχ. τοῦ 1959. Τὸ σύνολον τῶν ἐξ ἑλληνικῶν πηγῶν τρεχόντων ἐσόδων ἀνῆλθε κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος εἰς 15.192 ἑκατ. δραχ. ἔναντι 14.295 ἑκατ. δραχ. τὸ 1959—ἤτοι ἐσημειώθη μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐτῶν αὔξησις κατὰ 897 ἑκ. δραχ. ἢ 6,3 ο)ο.

Αἱ δαπάναι τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ δημοσίων ἐπενδύσεων ἀνῆλθον εἰς 4.110 ἑκατ. δρχ. ἐντὸς τοῦ 1960, ἔναντι 3.396 ἑκατ. δρχ. τοῦ 1959, ἤτοι ἐσημείωσαν αὔξησιν μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐτῶν κατὰ 714 ἑκατ. δρχ. ἢ 21 ο)ο. Ὡς συνέβη καὶ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος μέρος τῶν δαπανῶν διὰ δημοσίας ἐπενδύσεις τοῦ 1960 ἐχρηματοδοτήθη διὰ τῆς ἐκδόσεως ἐντόκων γραμματίων. Ἀλλ' ἐνῷ κατὰ τὸ 1959 αἱ ἐμπορικαὶ τράπεζαι εἶχον τοποθετήσει εἰς ἔντοκα γραμμάτια τοῦ Δημοσίου τμῆμα τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ἐκείνου συγκεντρωθεισῶν εἰς αὐτὰς νέων καταθέσεων, κατὰ τὸ 1960 αἱ ἐπενδύσεις των εἰς ἔντοκα γραμμάτια τοῦ Δημοσίου ἐχρηματοδοτήθησαν ἐκ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη συγκεντρωθεισῶν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καταθέσεών των καὶ ἑπομένως ἤσκησαν αὐξητικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας.

Καὶ αἱ ἐξελίξεις μὲν αὗται, ὑπὸ τὰς συνθήκας αἱ ὁποῖαι ἴσχυον κατὰ τὸ μεγαλύτερον τμῆμα τουλάχιστον τοῦ παρελθόντος ἔτους, δὲν ὡδήγησαν εἰς νομισματικὰς διαταραχάς. Ὑπὸ τὰς παρούσας ὅμως συνθήκας, δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ χρηματοδότησις τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων διὰ μεθόδων, αἱ ὁποῖαι ὁδηγοῦν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν αὔξησιν τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας.

Περαιτέρω αὔξησιν ἐσημείωσαν ἐπίσης ἐντὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ αἱ παράλληλοι ἐπενδύσεις, ἤτοι αἱ ἐπενδύσεις Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων καὶ Ὀργανισμῶν (ΔΕΗ, ΟΤΕ καὶ Ἐργατικὴ Κατοικία), ὡς καὶ αἱ χρηματοδοτούμεναι ὑπὸ τοῦ ΟΧΟΑ καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης. Αὗται βάσει προσωρινῶν ἀπολογιστικῶν στοιχείων ἀνῆλθον συνολικῶς εἰς 2.188 ἑκατ. δρχ. τὸ 1960 ἔναντι 2.007 τοῦ 1959—μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν χρηματοδοθεισῶν ἐκ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ δημοσίων ἐπενδύσεων—καὶ ἐχρηματοδοτήθησαν ἐξ ὑγιῶν κατὰ τὸ πλεῖστον πηγῶν.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς χρήσεως 1961 προβλέπει σύνολον πληρωμῶν διὰ τρεχούσας δαπάνας (ἄνευ ἔρων ὑποδομῆς Ν.Α.Τ.Ο.) καὶ ἐπενδύσεις 20.246 ἑκατ. δρχ. καὶ ἔσοδα ἐξ ἑλληνικῶν πηγῶν 16.726 ἑκατ. δρχ. Ἑπομένως τὸ ἄνοιγμα ἐκ τῆς δημοσιονομικῆς διαχειρίσεως προβλέπεται εἰς 3.250 ἑκατ. δρχ. ἤτοι εἶναι κατὰ 889 ἑκατ. δρχ. μεγαλύτερον τοῦ ἀντιστοίχου ἀνοίγματος παρελθόντος ἔτους.

Ἡ διεύρυνσις τοῦ ἀνοίγματος θὰ προέλθῃ ἀφ' ἑνὸς ἐκ τῆς προβλεπομένης αὐξήσεως τῶν δαπανῶν διὰ κρατικὰς ἐπενδύσεις κατὰ 890 ἑκατ. δρχ. ἔναντι αὐξήσεως τῶν ἀντιστοίχων ἐσόδων κατὰ 270 ἑκατ. δρχ. καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐκ τῆς προβλεπομένης μειώσεως τῆς συμβολῆς τοῦ τρέχοντος προϋπολογισμοῦ εἰς τὴν χρηματοδότησιν τοῦ προγράμματος ἐπενδύσεων εἰς 700 ἑκατ. δρχ. τὸ 1961.

Τὸ ἀνωτέρω ἄνοιγμα προβλέπεται ὅτι θὰ καλυφθῇ κατὰ 880 ἑκατ. δρχ. ἐκ κεφαλαίων τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας, κατὰ 715 ἑκατ. δρχ. ἐκ τοῦ γερμανικοῦ δανείου, κατὰ 120 ἑκατ. δρχ. ἐκ λοιπῶν πηγῶν ἐξωτερικοῦ καὶ κατὰ τὰ ὑπόλοιπα 1805 ἑκατ. δρχ. δι' ἐσωτερικοῦ δανεισμοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων ὅμως 750 ἑκατ. δρχ. ἠντλήθησαν ἤδη διὰ τοῦ ἐκδοθέντος ἐντὸς τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου ὁμολογιακοῦ δανείου οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Μετὰ τὴν κατὰ τὸ 1959 σημειωθεῖσαν κάμψιν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκτάκτων παραγόντων, αἱ πληρωμαὶ δι' εἰσαγωγὰς ἀνῆλθον εἰς 497 ἑκατ. δολλ. κατὰ τὸ 1960, αὐξηθεῖσαι οὕτω κατὰ 42 ἑκατ. δολλ. ἤτοι περίπου κατὰ 9 ο)ο. Ἡ αὔξησις αὕτη ἐξεδηλώθη κατὰ κύριον λόγον εἰς τὰς εἰσαγωγὰς καταναλωτικῶν ἀγαθῶν καὶ πρώτων ὑλῶν, ἐνῶ αἱ εἰσαγωγαὶ κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν ἐσημείωσαν ἐλαφρὰν κάμψιν ὀφειλομένην εἰς τὴν μείωσιν τῶν πληρωμῶν δι' εἰσαγωγὰς τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων.

Αἱ πληρωμαὶ δι' ἰδιωτικὰς εἰσαγωγὰς κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν ἀντιθέτως παρουσιάζουν αὔξησιν ἔναντι τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἐὰν ὅμως ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν καὶ αἱ μεταβολαὶ τῶν ἔναντι τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑποχρεώσεων, αἱ ὁποῖαι ἐμειώθησαν κατὰ 1 ἑκατ. δολλ. περίπου τὸ 1960, ἐνῶ εἶχον αὐξηθῆ κατὰ 7,4 ἑκατ. δολλ. τὸ 1959, κα' αἱ ἰδιωτικαὶ εἰσαγωγαὶ κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν ἐμφανίζουν κάμψιν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Τὸ ἥμισυ περίπου τῆς συνολικῆς αὐξήσεως τῶν πληρωμῶν δι' εἰσαγωγὰς ὀφείλεται εἰς τὰς ηὐξημένας εἰσαγωγὰς τροφίμων ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ἰδίᾳ τῆς μειωμένης παραγωγῆς ἐλαίων τοῦ 1960 ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς αὐξήσεως τῆς ζητήσεως ζωοκομικῶν προϊόντων, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας αἱ εἰσαγωγαὶ τῶν εἰδῶν τούτων οὐσιωδῶς ὑπερέβησαν τὰ ἐπίπεδα τῶν προηγουμένων ἐτῶν. Ηὐξημέναι ἐπίσης εἶναι καὶ αἱ εἰσαγωγαὶ πρώτων ὑλῶν, ἀντανακλῶσαι τὴν σημειωθεῖσαν ἐπιτάχυνσιν τῆς ἀνόδου τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς κατὰ τὸ 1960, ὡς καὶ αἱ εἰσαγωγαὶ ὑλικῶν κατασκευῶν. Αἱ εἰσαγωγαὶ ἑτοίμων βιομηχανικῶν προϊόντων παρουσιάζουν ἐπίσης αὔξησιν.

Τὸ πλέον ἀξιοσημείωτον χαρακτηριστικὸν τῆς αὐξήσεως αὐτῆς εἶναι ἡ σχετικῶς περιωρισμένη συμβολὴ τῶν εἰδῶν πολυτελείας μὲ τὴν ἐξαίρεσιν τῶν ἰδιωτικῶν αὐτοκινήτων, τῶν ὁποίων αἱ εἰσαγωγαὶ μετὰ τὴν σημειωθεῖσαν κατὰ τὸ 1959 κάμψιν ἀνῆλθον καὶ πάλιν εἰς ἐπίπεδα ἀνώτερα καὶ τῶν πραγματοποιηθέντων κατὰ τὸ 1958.

ΑΙ ΑΔΗΛΟΙ ΤΡΕΧΟΥΣΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΑΙ

Ἐὰν ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν καὶ αἱ μεταβολαὶ τῶν ὑπολοίπων ἐκ πιστώσεων τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὸ σύνολον τῶν εἰσαγωγῶν κατὰ τὸ 1960—παρὰ τὴν ἐπίδρασιν ἐκτάκτων παραγόντων ὡς αἱ ηὐξημέναι εἰσαγωγαὶ βασικῶν τροφίμων λόγῳ μειωμένης παραγωγῆς — ἐμφανίζεται ἐλαφρῶς κατώτερον ἐκείνου τοῦ 1957 καὶ 1958. Τοῦτο ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς σίτου, ἡ ὁποία συνετέλεσεν εἰς σημαντικὴν μείωσιν τῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν, ὡς καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ διϋλιστηρίου πετρελαίου. Δὲν φαίνεται ὅμως νὰ ἔλαβε χώραν εἰς μεγάλην ἔκτασιν ὑποκατάστασις εἰσαγομένων προϊόντων δι' ἐγχωρίως παραγομένων.

Ὁ ὑψηλὸς ρυθμὸς αὐξήσεως τῶν ἀδήλων πόρων συνεχίσθη καὶ κατὰ τὸ 1960. Τὸ σύνολον τῶν συναλλαγματικῶν ἐσόδων ἐκ τῆς πηγῆς ταύτης ἀνῆλθεν εἰς 273 ἑκατ. δολ. ἔναντι 237 ἑκατ. κατὰ τὸ 1959 καὶ 218 ἑκατ. κατὰ τὸ 1958. Ἡ μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1959 καὶ 1960 σημειωθεῖσα αὔξησις κατὰ 36 ἑκατ. δολλ. ἤτοι κατὰ πλέον τοῦ 15ο)ο κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος προῆλθεν ἐκ τῆς κατὰ 16 ἑκατ. δολλ. αὐξήσεως τοῦ ναυτιλιακοῦ συναλλάγματος ὀφειλομένης κατὰ τὸ μέγιστον μέρος εἰς ηὐξημένην εἰσροὴν ἐφοπλιστικῶν ἐμβασμάτων καὶ ἐκ τῆς κατὰ 18 ἑκατ. δολλ. αὐξήσεως τῶν εἰσπράξεων ἐκ τοῦ τουρισμοῦ. Ἀντιθέτως παρατηρεῖται κατὰ τὸ 1960 οὐσιώδεις χαλάρωσις τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῶν μεταναστευτικῶν ἐμβασμάτων τῶν ὁποίων ἡ ἐντὸς τοῦ 1959 αὔξησις ἦτο σημαντική.

Ἡ συνεχιζομένη αὔξησις τῶν ἀδήλων πόρων κατέστησεν αὐτοὺς τὴν σημαντικωτέραν πηγὴν συναλλαγματικῶν ἐσόδων τῆς Χώρας, δεδομένου ὅτι τὸ μὲν ἀκαθάριστον ὕψος αὐτῶν εἶναι οὐσιωδῶς ἀνώτερον τῶν ἐξαγωγῶν, τὸ δὲ καθαρὸν εἶναι ἴσον πρὸς τὰς πραγματοποιηθείσας ἐξ ἐξαγωγῶν εἰσπράξεις κατὰ τὸ τὸ 1960. Ἡ κατὰ τὴν περίοδον τῆς στασιμότητος τῶν ἐξαγωγῶν αὔξησις τῶν ἀδήλων πόρων συνέβαλεν ὄχι μόνον εἰς τὴν ἐξισορρόπσιν τῶν ἐξωτερικῶν συναλλαγῶν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν, ὡς ἤδη ἐλέχθη, προσθέτου εἰσοδήματος ἰδίᾳ εἰς τὰς ἐπαρχίας. Λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς σημερινῆς διαρθρώσεως τῶν ἐξαγωγῶν καὶ τῆς μεγίστης ἐξαρτήσεως αὐτῶν ἐκ μικροῦ ἀριθμοῦ προϊόντων οἱ ἄδηλοι πόροι δὲν δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ἐν τῷ συνόλῳ των ὡς ἐπισφαλεστέρα πηγὴ συναλλαγματικῶν ἐσόδων ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἐξαγωγάς. Παρὰ ταῦτα ἡ ὀργανικὴ βελτίωσις τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν προϋποθέτει ἀναδιόρθωσιν τῶν ἐξαγωγῶν ἐξασφαλίζουσαν ὑψηλὸν ρυθμὸν αὐξήσεως αὐτῶν.

Παραλλήλως πρὸς τὴν αὔξησιν τῶν ἀδήλων πόρων ἐσημειώθη αὔξησις καὶ τῶν ἀδήλων πληρωμῶν κατὰ 10 ἑκατ. δολλ. περίπου ἢ 19 ο)ο ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1959. Ἡ αὔξησις τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων ἐξ ἀδήλων συναλλαγῶν ἀνῆλθεν οὕτω εἰς 26 ἑκατ. δολλ. τὸ 1960, τοῦ τελικοῦ ὕψους αὐτῶν διαμορφωθέντος εἰς 208,2 ἑκατ. δολ. ἔναντι 182,5 ἑκατ. δολ. κατὰ τὸ 1959.

Ἡ αὔξησις τῶν ἀδήλων συναλλαγματικῶν πληρωμῶν προῆλθε κυρίως ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν δαπανῶν Ἑλλήνων διὰ τουρισμὸν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐκ τῶν πληρωμῶν τοῦ δημοσίου.

Ἡ αὔξησις ἐν γένει ρευστῶν διαθεσίμων εἰς τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν, ἤτοι τῶν μέσων πληρωμῆς καὶ καὶ τῶν καταθέσεων ταμιευτηρίου αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀναλήψιμοι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν διὰ τὴν διενέργειαν πληρωμῶν, ὑπῆρξεν, ὡς ἤδη ἐλέχθη, ἰδιαιτέρως ταχεῖα ἀπὸ τοῦ 1958 καὶ ἐντεῦθεν. Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς νομισματικῆς σταθερότητος καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ κοινοῦ πρὸς τὴν τραπεζικὴν κατάθεσιν ἡ ταχεῖα αὔξησις τῶν ρευστῶν διαθεσίμων ἦτο ἀναπόφευκτος καθ' ὅσον ὑπὸ τὰς τότε κρατούσας συνθήκας ἡ προτίμησις δι' ἀπολύτως ρευστὰς τοποθετήσεις ἦτο κατ' ἀνάγκην ἔντονος. Ἦτο συνεπῶς ἐνδεδειγμένη ἡ τότε ἀκολουθηθεῖσα πολιτική, ἡ ὁποία κατὰ κύριον λόγον ἀπέβλεψεν εἰς τὴν ἀναβίωσιν τοῦ ἐθισμοῦ εἰς τραπεζικὴν κατάθεσιν καὶ τὴν ἀποκατάστασιν ὁμαλῶν συνθηκῶν εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος.

Ἡ διαμόρφωσις ὅμως πολὺ ὑψηλοῦ βαθμοῦ ρευστότητος καὶ ἡ περαιτέρω ἄνοδος αὐτοῦ δύναται νὰ ἔχῃ διαταρακτικὰς συνεπείας, αἱ ὁποῖαι πρέπει ἐγκαίρως νὰ προληφθοῦν. Ὁ ὑψηλὸς βαθμὸς ρευστότητος εὐνοεῖ τὴν αὔξησιν τῶν ἐν γένει δαπανῶν μὲ κίνδυνον ὑπερμέτρου διογκώσεως τῆς συνολικῆς ἐθνικῆς δαπάνης, συγχρόνως δὲ καθιστᾶ εὐπαθὲς τὸ νομισματικὸν καὶ πιστωτικὸν σύστημα εἰς ἀποτόμους μεταβολὰς τῆς ψυχολογίας τοῦ κοινοῦ ἐκ διαφόρων πολιτικῶν ἢ ἄλλων αἰτίων.

Ἐξ ἄλλου, ἐκ τῆς ταχείας αὐξήσεως καταθέσεων δύναται νὰ προέλθῃ ὑπέρμετρος ἐπέκτασις τῆς πιστοδοτήσεως μὲ ἐνδεχομένως δυσμενεῖς ἀντικτύπους ἐπὶ τῆς νομισματικῆς σταθερότητος καὶ ἐπὶ τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος. Ἐπιβάλλεται συνεπῶς ἡ ἀνάσχεσις τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῆς ρευστότητος τῆς οἰκονομίας καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῆς στροφῆς τοῦ κοινοῦ πρὸς πλέον μακροπροθέσμους τοποθετήσεις, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ συμβάλλουν περισσότερον εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας καὶ ἐπιτρέπουν πλέον δημιουργικὴν συμβολὴν τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος εἰς τὴν προώθησιν τῶν ἐπενδύσεων.

Ἡ ἐκ